

„Barátom!”

Köszöntés: „Testvéreim, mit használ, ha valaki azt mondja, hogy van hite, de cselekedetei nincsenek? Vajon üdvözítheti-e őt az ilyen hit? Ha egy férfi- vagy nőtestvérünknek nincs ruhája, és nincs meg a mindennapi kenyere, valaki pedig ezt mondja nekik közületek: „Menjete el békességgel, melegedjete meg, és lakjatek jól”, de nem adjatek meg nekik, amire a testnek szüksége van, mit használ az? Ugyanígy a hit is, ha cselekedetei nincsenek, halott önmagában.” (Jk 2,14-17) Ámen.

Kezdő ének: 512. dicséret: „Szólj, szólj hozzám, Uram...”

Fennálló ének: 1. zsoltár 1. verse: „Aki nem jár hitlenek tanácsán...”

Nagy ének: 1. zsoltár 2-4. versei: „Mert ő olyan, mint a jó termőfa...”

Előfohász: „Az erősek hordozzák az erőtlenek gyengeségeit¹Mi erősek pedig tartozunk azzal, hogy az erőtlenek gyengeségeit hordozzuk, és ne a magunk kedvére éljünk. Mindegyikünk a felebarátja kedvét keresse, mégpedig annak javára és épülésére. Hiszen Krisztus sem a maga kedvére élt, hanem amint meg van írva: „A te gyalázóid gyalázásai hullottak énreám.” (Róm 15,1-3) Ámen.

Lekció: Példabeszédek könyve 18. fejezet: *„A különc a maga kívánsága után jár, és hadakozik minden jóra való dolog ellen. Az ostoba nem leli kedvét az értelemben, csak saját eszének fitogtatásában. Ahová bűnös érkezik, oda megérkezik a megvetés is, és a szégyentelenséggel együtt jár a gyalázat. Mély víz az ember szájának beszéde, áradó patak, bölcsesség forrása. Nem jó a bűnösnek kedvezni, sem jogaiból kiforgatni az igaz embert. Az ostoba ajka perpatvart okoz, és szája vereséget idéz elő. Az ostobának saját szája a romlása, és saját ajkai ejtik csapdába őt. A rágalmozó szavai, mint a jó falatok, behatolnak a test belsejébe. Aki munkájában hanyag, az testvére annak, aki tönkretesz. Erős torony az Úr neve, oda fut az igaz, és védelmet talál. A gazdagnak a vagyon az erős városa, magas várfalnak képzeli. Akire romlás vár, annak fölfuvalkodik a szíve, de akire dicsőség, az alázatos. Aki arra felel, amit meg sem hallgatott, azt bolondnak tartják, és megpirongatják. Az ember lelke elviseli a szenvedést, de ha a lélek összetörik, azt el lehet-e hordozni? Az értelmes ember szíve ismeretet szerez, és a bölcsök füle ismeretre törekszik. Az ajándék tág teret nyit az ember előtt, és az előkelők elé juttatja. Igaznak látszik az, aki először szól a perben, de sorra kerül ellenfele is, és megcáfolja. A sorsvetés megszünteti a viszálykodást, és szétválasztja az erőszakosakat. A rászédett testvér hozzáférhetetlenebb az erős városnál, és a viszály olyan, mint városkapun a zár. Amit mond az ember, annak a gyümölcséből fog jóllakni a teste, és amit a beszéde terem, azzal kell jóllaknia. Élet és halál van a nyelv hatalmában, amelyiket szereti az ember,*

annak a gyümölcsét eszi. Aki jó feleséget talált, kincset talált, és elnyerte az Úr jóakarátát. Könnyörögve szól a szegény, de a gazdag keményen válaszol. Van ember, aki bajba juttatja felebarátait, de van olyan barát, aki ragaszkodóbb a testvérnél.”

Előima: Mindenható Istenünk, megnyugvás számunkra, hogy nem vagyunk mindenben egyedül, mert Te vagy életünk Ura. Köszönjük a családukat, gyermekeinket, szüleinket, valamint hitbéli testvéreinket, férfiakat és nőket egyaránt. Hálásak vagyunk a barátainkért. Köszönjük azok életét, akik gondoskodnak rólunk, és nap mint nap törődnek velünk. Örülünk, hogy bízhatunk Benned, és elmondhatjuk Neked, hogy időről időre valaki megszólít minket, és felajánlja segítségét – mint a Te kinyújtott kezéd –, mert Te vagy mindannyiunk Istene, a menny és a föld Teremtője, a rend fenntartója. Urunk és Istenünk Jézus Krisztusban, megvalljuk, hogy gyakran zavarodottak vagyunk. Túl sok kérdés kavarg a fejünkben, nehezen tervezünk, és még nehezebb mindent életünkben a Te kezébe tenni. Segíts ma eligazodni a Példabeszédek könyvének szavaiban, rendeznünk az információkat, felismerni az igazságot Krisztus és a törvény között, megőrizni józanságunkat, és ne essünk pánikba, vagy olyan helyzetekbe, amelyek már amúgy is ingatag hitünket még bizonytalanabbá tennék. Krisztusban, a mi Urunkban, kérünk, biztosíts bennünket feltétel nélküli szeretetedről és kegyelmedről, szent Istenünk. Ajándékozz meg minket olyan közösséggel, amely gazdag a Te közelségedben, valamint Krisztusban megmutatott gyöngédségeddel és alázatoddal. Az Ő nevében és az Ő nevéért hallgasd meg imádságunkat. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 485. dicséret 3. verse: „Világosítsd a mi szívünket...”

Előfohász: „Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és a mi Urunk Jézus Krisztustól, aki önmagát adta bűneinkért, hogy kiszabadítson minket a jelenlegi gonosz világból Istennek, a mi Atyánknak akarata szerint. Övé a dicsőség örökkön-örökké. Ámen.” (Gal 1,3-5) Ámen.

Textus: Példabeszédek könyve 18. rész 24. verse: „*Van ember, aki bajba juttatja felebarátait, de van olyan barát, aki ragaszkodóbb a testvérnél.”*

**Vasárnapot ünneplő keresztyén gyülekezet,
drága Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!**

Élt egyszer egy vak lány, aki gyűlölte önmagát pusztán azért, mert vak volt. Mindenkit gyűlölt, kivéve szerető barátját, aki mindig mellette állt. Azt mondta: ha láthatná a világot, feleségül menne a barátjához. Egy napon valaki szemet

adományozott neki, és végre láthatta a világot. A barátja megkérdezte tőle: „Most, hogy látod a világot, hozzám jössz feleségül?” A lány megdöbbsent, amikor rájött, hogy a barátja is vak, és visszautasította a házasságot. A fiú könnyekkel a szemében távozott, de később írt neki egy levelet egyetlen mondattal: „Vigyázz a szemeimre, kedvesem!” Ez a fejezet a Példabeszédek könyvéből a barátság meghatározásával zárul, melynek mély értelme az, hogy sok barát nem segít előbbre jutni, mert csak a saját hasznukat keresik és a mi jóindulatunkat. Sok barát nem járul hozzá az ember lelki fejlődéséhez. Nem előnyös, ha mindenkivel baráti kapcsolatot építünk. Azok, akik saját hasznukat keresik, felszínességről tanúskodnak. Szomorú, hogy egyes emberek mennyire megváltoznak, amikor megváltozik a helyzetük. Kevesen emlékeznek arra, milyen volt az élet korábban, és ki állt mindig mellettük a legfájdalmasabb pillanatokban is. Kedves testvérem! Megmutatkozik a felszínesség a te baráti kapcsolataidban is? Megváltoztak az emberek körülötted? Megváltoztak a kapcsolataid? Állj meg egy pillanatra! Gondolkodj el a saját kapcsolataidon! Milyen barátaid vannak? Vannak valóban hitükben kipróbált barátaid? A valódi barátság ára a testvériség. Az igazi barátság értéke túllép a családi kötelékeken. Az igaz barátság túlnő a családi határokon, és bensőségesebb kapcsolat, mint a saját testvérünkkel. Jézus ezt mondta: *„Ti barátaim vagytok, ha azt teszitek, amit én parancsolok nektek. Nem mondalak többé titeket szolgáknak, mert a szolga nem tudja, mit tesz az ura. Barátaimnak mondalak titeket, mert mindazt, amit hallottam Atyámtól, tudtul adtam nektek (Jn 15,14–15).”* A Jézussal kötött barátság olyan erős kötelék, mint a családi. A Jézussal kötött szövetség a közösségre, az együttlétre, találkozásra utal. Emberi kapcsolatokat jelöl. Testvér vagy vér szerinti rokon – azaz valaki, aki életünk belső köréhez tartozik. Olyan ember, akivel az Úr követője folyamatos kapcsolatban van. Nem csupán egy háztartásban lakó egyén, hanem egy közeli ember, felebarát, barát, aki Isten szövetségének körébe tartozik. Salamon király e kijelentéssel megnyitja az utat

Isten népének közössége felé, amely túllép a nemzetségi, törzsi korlátokon, és nem zárkózik el még az idegen, a jövevény, az ellenség elől sem – ő is meghívást kap ebbe a közösségbe. Salamon király megjegyzi, hogy létezik tettetett barátság is. Még a legközelebbi kapcsolatokban is lehet álság – ezért nagy érték az, aki minden időben szeret (lásd Péld 17,17). Salamon apja, Dávid ezt a menekülés idején tapasztalta meg, amikor egyedül Jónatán támogatta: *„Menj el békével, és emlékezz arra, amit az Úr nevében mindketten megesküdtünk egymásnak. Legyen az Úr tanú közöttem és közötted, az én utódom és a te utódod között örökké (ISám 20,42).”* Jézus példázataiban gyakran nevezi barátoknak az ismeretlen embereket is. A gonosz szőlőmunkásokról szóló példázatban így szól a sérelmet szenvedőhöz: *„Barátom, nem teszek veled igazságtalanságot! Nem dénárról állapotdál meg velem? Vedd, ami a tiéd, és menj! Én pedig ennek az utolsónak is annyit akarok adni, mint neked (Mt 20,13–14).”* Az irgalmas samaritánus példázatában, mikor a törvénytudók és farizeusok kérdezik a felebarát jelentését, Jézus aláhúzza: *„Ki volt a három közül a felebarátja annak, aki a rablók kezébe esett?”* Ő így válaszolt: *„Az, aki irgalmasságot cselekedett vele.”* Jézus erre azt mondta: *„Menj, és cselekedj te is hasonlóképpen!”* (Lk 10,36–37) Jézus még Júdást is barátoknak szólítja elfogása pillanatában: *„Akkor Jézushoz lépett, és azt mondta: Üdvözlégy, Rabbi! – és megcsókolta őt. Jézus pedig ezt mondta neki: Barátom, miért jöttél?”* (Mt 26,49–50) Minden barátságunkat Jézus mércéje szerint kell újragondolnunk. Ő tanít meg bennünket arra, hogy még az ellenségeinket is szeressük. Ő önmagát adta oda bűneinkért. Ő tudja, mi az igazi barátság. Ő úgy szerette övéit, hogy életét adta értük. Nem versengett, nem vitatkozott senkivel, nem hasonlította magát másokhoz – mégis kiengesztelő áldozatot mutatott be bűneinkért. Jézus követőit, tanítványait, igazi barátait csak az önzetlen szeretetről lehet felismerni – arról, amely másoknak ad. Jézus szeretetparancsa egy mindennapi parancs, amit naponta meg kell újítani mások felé. Egy istenfélő asszony a szülőfalumból ezt így mondta: *„Ha tudok, segítek!”* Ő nemcsak a

vasárnapi istentiszteleteken volt jelen, hanem süteményeivel megörvendezettette a betegeket, erőtlenekeket, és megosztotta velük az evangéliumot, amit a templomban hallott. Ott volt, amikor a családokat gyász érte – elhunyt egy szerettük. Rendet tett a háznál, főzött, megmosdatta és felöltöztette a halottat, és előkészítette a temetésre. Ott volt az öröm legnagyobb pillanataiban is – esküvőkön segített, sütött, főzött, intézkedett. Nem tett különbséget senki között: bement a cigány házába, a parasztembert sem mellőzte, de a parókiára, és a tanítói lakásba, ahol bánat vagy öröm lakozott. Nem volt senkije, családja rég meghalt – és mégis mindenhol jelen volt, csendesen és alázatosan, mint Krisztus. Egész életében szolgált – bőségesen és hűségesen. Nem kellett pénz ahhoz, hogy szeretetet mutasson. Nem volt szüksége eszközökre az együttérzéshez. Nem kellett neki senki – csak Jézus. Nekünk is szükségünk van a Jézussal való barátságra. Szükségünk van a mi hű barátunkra, Jézusra. Egyedül Krisztusra van szükségünk. Ha Ő van mellettünk, akkor mi is a helyünkön leszünk. Akkor nem a felszínesség és önimádat jellemez majd minket, hanem mindig arra nézünk, Aki önzetlenül és hűségesen mondta a kereszten: „*Elvégeztetett!*” (Jn 19,30) Csak Ő szeretett számítás nélkül és gyengéden. Csak Ő lehelte ki a lelkét értünk. Csak Ő adta oda az életét értünk. A barát az, aki életét adja értünk. Nagyobb szeretete csak annak van, aki megismerte Jézus szeretetét. Barátnak lenni az tud, akinek élete minden pillanatában a leghűségesebb társa az Úr Jézus Krisztus. Ahol Jézus jelen van, ott csökken a bánat és a gyász. Ahol Jézus jelen van, ott megkétszereződik az öröm és a mosoly. Nincs szükségünk sok barátra. Egyre van szükségünk – az Egyetlenre és Igazra, Hű tanúra, Aki szeretettel tekint ránk, és élő, hatékonyat ajándékozik. Testvérek Krisztusban, Jézus barátai! Krisztus velünk van a világ végezetéig. Az Ő jelenlétében minden megújul. Az Ő jelenlétében minden életre kel. Jézus a gyermekek barátja. Krisztus a bűnösök barátja. Az Úr a barátja mindazoknak, akik kegyelemben és szeretetben jönnek Hozzá. Akiket Krisztus által ismertünk meg – ők a barátaink. Akiket Isten félelme és Krisztus

üzenete kapcsol össze – azok megértették az isteni vezetést. Jézus a reménységünk. Az Ő életében és halálában van elég hely számunkra. Ő szilárdítja meg kapcsolatainkat. Ő garantálja az állandóságot a barátságban. Ő garantálja a hűséget és odaadást testvéreink iránt. Ámen.

Utóima: „Ezt mondom az Úrnak: Te vagy az én Uram, rajtad kívül nincs, ami jó nekem. A szentekben, akik a földön élnek, és a dicsőségesekben telik minden kedvem (Zsolt 16,2-3).“

„Ezért meghajtom térdemet az Atya előtt, akiről nevét kapja minden nemzetség mennyen és földön: adja meg nektek dicsőségének gazdagsága szerint, hogy hatalmasan megerősödjék bennetek a belső ember az ő Lelke által; hogy Krisztus lakjék szívetekben a hit által, a szeretetben meggyökerezve és megalapozva képesek legyetek felfogni minden szenttel együtt: mi a szélesség és hosszúság, magasság és mélység; és így megismerjétek Krisztus minden ismeretet meghaladó szeretetét, hogy Isten mindent átfogó teljességére jussatok (Ef 3,14-19).“

„Ki az, aki legyőzi a világot, ha nem az, aki hiszi, hogy Jézus az Isten Fia (Ijn 5,5)?“

„Mert én, az Úr, a te Istened, erősen fogom a jobbodat, és ezt mondom neked: Ne félj, én megsegítelek! Ne félj, férgecske Jákób, maroknyi Izráel! Én megsegítelek – így szól az Úr, a te megváltód, Izráel Szentje (Ézs 41,13-14).“

„Különbé idegen tanításoktól ne hagyjátok magatokat félrevezetni. Mert az a jó, ha kegyelemmel erősödik meg a szív, nem pedig ételektől, mert azoknak semmi hasznát nem veszik azok, akik velük élnek (Zsid 13,9).“

„Keressétek az Urat mind, akik alázatosan éltek a földön, és teljesítitek a törvényeit! Törekedjétek az igazságra, törekedjétek az alázatra, talán oltalmat találtok az Úr haragjának napján (Zof 2,3)!“ **Úri ima**

Adakozás: „Hála legyen Istennek kimondhatatlan ajándékáért (IIKor 9,15)!“

Áldás: „Egymás terhet hordozzátok, és így töltsétek be Krisztus törvényét. Mert ha valaki azt gondolja, hogy ő valami, jöllehet semmi, megcsalja önmagát (Ga 6,2-3).“ Ámen.

Záró ének: 462. dicséret: „Csak vezess, Uram végig,...“